

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Balsasar.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

tar & evertatur, ut illius facinus memoria & nomine loci notetur. Nam præter hunc unum præfens ac salutis præpotens Deus nullus est.

SENTENTIA.

Maxima pars mundi homines magis metuit, quam Deum. Mori satius est, quam simulachra colere. In justissimum quemque gravissime sæviunt Principes hujus mundi. Deus suos novit vel ex mediis flammis eripere. Pii patiendo vincunt.

BALSASAR. Dan. 5

ARGUMENTVM.

Accersitus ex matris consilio a Balsasare Babylonix Rege Daniel vates, ei legit & explanat scriptum manus in pariete, quod Chaldæi non potuerant.

Balsasar, Regina, Daniel.

Nullum ne esse e vobis, qui hoc legere & explanare possit? O homines ad nullam rem idoneos. Quid attinet vos in tanto honore esse, si cum maxime opus est, tum minime potestis?

R. Regem multum diuque salvere jubeo. Audivi, ut tu te crucies & æstues, quod nemo possit tibi hoc scriptum enucleare. Sed ne te afflicta, neve tantopere pertimesce. ^{a)} Vir est quidam in

^{a)} Mirum est, Daniele Balthasari non ante omnes divinos venisse in mentem, præsertim ab ipsius patre sic honoratum. Sed sic est: falsi vates aulas sic occupare solent, ut verorum aut nulla aut certe sera fiat mentio.

in tuo regno, mente sanctissimorum deorum præditus, cujus excellens perfectaue doctrina, peritia, sapientia tempore patris tui cognita perspectaque fuit, quo nomine Rex, eum magorum, ariolorum divinorum, Chaldæorumque magistrum esse voluit, quod cum Daniele (nam ist est ei nomen, quanquam Rex Balthasarem nuntupavit,) compertum esset singulari ingenio & prudentia valere, inque somniis interpretandis, ambiguisque aperiendis, & obscuris declarandis longe alios omnes antecellere. Proinde si me audies, eum evocabis, ut te ista difficultate liberet. *B.* Evocetur sane. *R.* Mox aderit, ne trepida. *D.* Adsum tuo accersitu, o Rex. *B.* Tunc es ille Daniel; ex captivis Judæis, quos meus pater huc e Judæa traduxit? *D.* Etiam. *B.* Audio te afflatu augustissimorum Deorum agi, scientiaque & prudentia atque sapientia facile principem esse. Eam ob rem te advocavi. Sed quam ad rem, audi. Cum hic læte solutoque animo opipare convivarer, una cum mei regni optimatibus, ecce extitit quædam quasi manus, quæ digitis inscripsit in tectorio parietis e regione candelabri, & quæ tu vides: ad quæ explicanda evocavi omnes Babylonios sapientes: sed eorum nemo non modo interpretari, sed ne legere quidem potest. Te autem accepi implicata evolvere, & obscura optime declarare posse. Nunc itaque si potes hoc legere, & mihi quid sit, eloqui, purpura & aureo torque insignitus, tertium regni principatum obtinebis. *D.* Tua tibi dona habeto, aut ea alii lar-

largito
tibi pl
Nabu
magn
qua d
pide n
erat i
b) Sec
ranter
turba
num
ram f
& her
imbre
nuda
vit fu
Princ
Tu q
te m
omni
Dom
stris e
que p
næ, i
celeb
gno
b) Re
c) Æ
fra
d) Q
dip

largitor. Ego tamen hoc scriptum & legam, & tibi planum faciam. Itaque ades animo, o Rex! Nabuchodonosori patri tuo olim largitus est Deus magnificum regnum, splendoremque egregium. qua de causa omnes eum gentes & nationes trepide metuebant: quippe qui quoscunque visum erat interimeret, caderet, efferret, deprimeret.

b) Sed cum jam secundis rebus elatus, intemperanter superbiret, & animos tolleret, de folio deturbatus est: & omni splendore amisso, ex hominum consortio ejectus, c) tum in brutam naturam sensumque translatus, inter feras habitavit: & herbarum passu, boum ritu, delectatus, ventos imbresque, & omnes naturales cœli mutationes nudato corpore pertulit, donec tandem recognovit summum illum Deum, terrestris hujus imperii Principem esse, & ei, quem vellet, præficere. Tu quoque Balsasar, qui es ejus satù editus, nihilo te modestiorem præbuisi, d) cum tamen ea omnia præclare scires: Sed te contra cœlorum Dominum insolentius gessisti: & nunc vasa terrestris ejus domicilii proferri iussisti, quibus tu tuque proceres, & uxores, tum justæ, tum concubinae, in bibendo vino abusi estis. Quin etiam Deos celebravisti aureos, argenteos, æreos, ferreos, ligneos & lapideos, qui neque cernunt, neque audiunt,

b) Rebus secundis superbiunt homines.

c) Æquum est, ut qui se supra hominem effert, is infra hominem amandetur.

d) Qui æquum novit, nec sequitur, is graviore pœna dignus est.

audiunt, neque sentiunt: Deo autem, in cuius manu tua vita & facta omnia sunt, nullum honorem habuisti. Quare ab eo missa est hæc manus, cuius scriptum hoc est: Mensus est, mensus est, ponderavit & divisit: Sensus autem: Mensus est: mensus est Deus tuum regnum, & id consummavit. Ponderavit: ponderatus es in trutina, & inventus levior. Divisit: divisum est tuum regnum, Medis, Persisque distributum.

SENTENTIA.

Quum maxime opus est, tum minime juvant huius mundi sapientes. Quum trepidat & nihil potest humana sapientia, tum maxime sese exerit divina. Qui alieno exemplo non sapit, is suo periculo maloque dignus est. Hominum imperia in Dei sunt arbitrio.

H A M A N. Ester. 7.

ARGVMENTVM.

Estera Regina Regi Assuero patefacit perfidiam Hamanis in Judæos, eamque ob causam Rex illum jubet in crucem tolli, ab eo ipso erectam ad tollendum in eam Mardocheum Judæum.

Assuerus, Estera, Haman, Harbona.

Laute sane & prolixè a te accepti sumus, Regina, uxor clarissima. Quamobrem roges jam, quidlibet licet, id rogatum feres. Dic quid petas:

petas
trabis
& si
ribus
prodi
stinat
tacita
qui t
peri,
etiam
hostis
est pe
minu
inver
infla
mibi
mun
hoc
na, j
pote
Sed
men
maje
ad le
ne u
Cor
tuea
fit in
mer

a) Fa
sp